

RESERVILÄISLIITTO

**Julkaisuvapaa
28.6.2015 kello 13.00
Muutosvarauksin.**

Reserviläisliiton puheenjohtajan, kansanedustaja Mikko Savolan tervehdys Salpavaelluksen päätösjuhlissa 28.6.2015, Salpalinja-museo

Kunnioitetut sotiemme veteraanit, arvoisat salpavaeltajat ja vaelluksen järjestäjät, hyvät naiset ja miehet

Olemme kokoontuneet tänne Salpavaelluksen päätösjuhlaan, joka kruunaa maanpuolustuksellisen ja sotahistoriallisen viikonloppumme. Koska kunniakseni on tullut käyttää ensimmäinen puheenvuoro, lienee paikallaan kerrata hieman historiaa.

Salpa-linjan tai viralliselta nimeltään Suomen Salpa -linjan historia liittyy kansamme kohtalonvuosiin talvi- ja jatkosodassa. Tarkoituksena oli luoda pitkä puolustuslinja eli tavallaan viimeinen lukko, jonne idästä tuleva hyökkäys saataisiin pysäytettyä. Linjan valmistelu alkoi vain viikko talvisodan katkeran rauhan jälkeen. Linnoitussuunnitelma hyväksyttiin 11.5.1940 ja työt alkoivat välittömästi. Ensimmäiset lapionpistot poljettiin maahan Virolahden Ravijoella.

Lopullisena tavoitteena oli rakentaa Itämereltä Jäämerelle eli Virolahdelta Savukoskelle rakennettu puolustuslinja. Linja oli vahvin etelässä Luumäen ja Suomenlahden välillä, minkä johdosta Salpa-linjasta käytetäänkin joskus myös nimitystä Luumäen linja. Salpalinjan kokonaispituus oli 1.200 kilometriä ja se koostui sadoista linnoitteista.

Salpalinja on yhä Suomen historian suurin rakennuskohde ja monet ovat sitä mieltä, ettei isompaa rakennushanketta ole toteutettu myöskään muissa pohjoismaissa. Hankkeen massiivisuutta kuvastaa hyvin myös se, että vuonna 1941 linnoittamiseen käytettiin 1,1 miljardia markkaa eli noin 5 prosenttia valtion budjetista. Kuluvan vuoden talousarvioon verrattuna tämä tarkoittaisi lähes 2,7 miljardin euron menoerää, joka on hyvin lähellä sitä summaa, joka valtion talousarviossa on kuluvana vuonna budjetoitu puolustushallinnon pääluokkaan.

Tämä salpa ei koskaan pettänyt eikä maatamme miehitetty. Kiitos siitä kuuluu ennen kaikkea sotiemme veteraaneille mutta myös kaikille niille, jotka olivat linnoitusketjua aikanaan rakentamassa.

Hyvä juhlayleisö,

Suomessa järjestettiin runsaat kaksi kuukautta sitten eduskuntavaalit, joissa maallemme valittiin uudet päättäjät. Ensimmäistä kertaa historiansa aikana Reserviläisliitto osallistui aktiivisesti vaalikampanjointiin Vahvaa puolustusta ylläpidettävä -vaaliohjelmallaan. Liiton ohjelman hyväksyneitä ja Reserviläisliiton sertifioimia ehdokkaita kertyi lopulta lähes 170.

Olemme tyytyväisiä kampanjamme tuloksiin. Maanpuolustus oli poikkeuksellisen hyvin esillä vaalikampanjoinnissa ja -keskusteluissa. Lisäksi Vahvaa puolustusta ylläpidettävä -kampanjamme näkyi ja puhutti vahvasti erityisesti sosiaalisessa mediassa, jossa sitä erikseen markkinoimme.

Liiton sertifioimista ehdokkaista 32 tuli valituksi Eduskuntaan. Toivomme, että nämä edustajat muodostavat tällä vaalikaudella vahvan ja yli puoluerajojen ulottuvan maanpuolustusblokin Arkadianmäellä. Päättäjäjoukon, joille

puolustuksemme asiat tulevat aina tärkeysjärjestyksessä ensimmäisenä.

Vaaliohjelmamme kolme keskeistä tavoitetta olivat koko Suomen alueen puolustamisen periaatteen säilyttäminen, yleiseen asevelvollisuuteen ja laajaan reserviin perustuvan puolustusjärjestelmän ylläpitäminen sekä riittävän rahoituksen turvaaminen Puolustusvoimille. Nämä kaikki näkyvät hyvin myös tuoreessa hallitusohjelmassa.

Erytisen tärkeää on se, että puolustukselle luvataan hallitusohjelmassa sen tarvitsema lisärahoitus.

Lupaavaa on myös se, että hallitusohjelmassa on luvattu turvata myös reserviläisten omaehtoisen toiminnan ja koulutuksen toimintaedellytykset. Maanpuolustuskoulutusyhdistyksen rahoitus on saatava riittävälle tasolle ja myös reserviläisjärjestöjen rahoitukseen on kiinnitettävä huomiota.

Tehokkaan, riittävän laajan ja ennen kaikkea koordinoitun reserviläistoiminnan ja -koulutuksen järjestäminen koko maan alueella vaatii lisää julkista rahoitusta.

Pelkkä raha ei kuitenkaan riitä. Tarvitaan myös riittävästi tukeutumismahdollisuuksia. Käytössämme on oltava riittävä määrä ampumaratoja ja harjoitusalueita. Uniformuja ja muita tarvittavia varusteita on saatava käyttöön huomattavasti nykyistä kevyemmällä byrokratialla ja kattavammin koko maan alueella varsinkin nyt kun entistä harvempi varuskuntaverkosto lisää vapaaehtoistyön ja -järjestöjen tehtäviä koko maamme alueella.

Myös toimintaoikeuksia tulee kehittää. On hyvä pitää aina mielessä, että Puolustusvoimien sodan ajan joukoista suurin osa koostuu reserviläisistä.

Valmiuden kohottamisen jälkeen vaativatkin tehtävät suoritetaan reserviläisten johdolla. Luottamus meihin reserviläisiin on kuitenkin normaalioloissa paljon vähäisempi.

Esimerkkejä epäluottamuksesta on helppo listata. Puolustusvoimien henkilöstön pitää valvoa esim. ampumarjoitteluumme sen aseilla. Reserviläisistä koostuvat maakuntajoukot eivät voi edes siirtyä antamaan virka-apua ilman, että siirtyvää osastoa johtaa Puolustusvoimien palveluksessa oleva henkilö.

Reserviläisten toimintaoikeuksista väännettiin viimeksi kättä vuonna 2007 kun säädettiin lakia vapaaehtoisesta maanpuolustuksesta. Tämän jälkeen vapaaehtoisen maanpuolustustyön ja -koulutuksen sekä reserviläistoiminnan rooli osana puolustusjärjestelmäämme on entisestään kasvanut. Tulevina vuosina tämä kehitys vain kiihtyy. Lain turhan tiukat kirjaukset ja näiden kirjausten tarpeettoman tiukka soveltaminen vaikeuttavat kuitenkin mahdollisuuksiamme tukea puolustusta.

Reserviläisliiton vaaliohjelmassa vaadittiin, että reserviläisten mahdollisuuksia ja oikeuksia toimia laajemmin omaehtoisen toiminnan, harjoittelun ja ammuntojen vastuhenkilöinä lisätään. Mallia tähän voisi ottaa muista läntisen Euroopan maista.

Olemme kansainvälistä yhteistyötä tehdessämme jo pitkään kiinnittäneet huomioita siihen, että muualla Euroopassa luotto reserviläisiin on huomattavasti suurempi kuin Suomessa. Kun reserviläiset esim. Saksassa järjestävät tapahtumia ja koulutusta varuskunnissa, siellä ei juuri kantahenkilökuntaa näy. Esimerkiksi viikonloppuna reserviläiset voivat tänä aikana käyttää käsiaseita, kuljetusvälineitä ja vaatetusmateriaalia melko

vapaasti sekä ilman sen suurempaa valvontaa. Luottoa löytyy ihan eri tavalla kuin täällä Suomessa.

Olisi tärkeää kehittää asiaa tähän suuntaan myös meillä.

Reserviläiskoulutuksen ja toiminnan järjestämistä tämänsuuntaiset uudistukset helpottaisivat. Puolustusvoimien tehtävät ja kustannukset vapaaehtoistoimintaan sekä -koulutukseen liittyen puolestaan vähenisivät. Puolustusvalmiutemme ja -kykymme paranisi kun reserviläiset olisivat nykyistä paremmin koulutettuja ja osaisivat ampua paremmin.

Esitänkin, että vapaaehtoisen maanpuolustuksen laki avataan tällä vaalikaudella. Tavoitteeksi tulee asettaa reserviläiskoulutuksen ja -toiminnan laajentaminen reserviläisten toimintaoikeuksia lisäämällä.

Arvoisa juhlaväki

Reserviläisliitto on toiminut tämän vuoden Salpavaelluksen suoelijana. Olemme jo viime syksystä saakka tehneet ajoittaan hyvinkin tiivistä yhteistyötä, jonka tuloksena olemme saaneet aikaan hienon ja välirikkaan tapahtuman. Täällä on ollut vaeltamassa ja kunniakkaaseen sotahistoriaamme tutustumassa suurin määrin reserviläisiä ja muita maanpuolustushenkisiä suomalaisia eri puolilta Suomea. On ollut ilo osallistua myös itse tähän vaellukseen.

Kiitän tapahtuman järjestäjiä meidän kaikkien puolesta mahdollisuudesta päästä tutustumaan tämän historiallisen linnoitusketjun saloihin. Pidetään mielessä myös se kuinka suuri ponnistus ja uhraus Salpa-linjan rakentaminen aikanaan oli. Tuolloin osoitettu tahdonvoima ja yhteishenki on hyvä malli myös meille nykypäivän suomalaisille näinä taloudellisesti vaikeina aikoina.